

Ki mással beszélgethetne **Vida Gábor**, mint a medvékkel suttogó **Murányi Sándor Olivérrel**, a G. Kulturális Egyesület által szervezett

Vadonban

című irodalmi esten.

Vida Gábor író 1968-ban született Kisjenőn, a kolozsvári Babeş–Bolyai Tudományegyetem bölcsészkarán végezte tanulmányait, magyar–francia szakon. 1993-ban az *Éber* című egyetemi lap szerkesztője volt, 1994-ben diplomát szerzett, azóta Marosvásárhelyen él.

A Látó szépirodalmi folyóirat prózarovatának szerkesztője

. Hagyományos prózákat ír. Példaképeinek a klasszikus szerzőket tekinti: Jókai, Mikszáth, Krúdy, Móricz, Kemény Zsigmond, Hamvas Béla, Platón, Dosztojevszkij, Jack London.

„Azt hiszem, kijutottam a szövegirodalomból. Mindig hagyományos prózát akartam írni, magyarul szólva: történetet szeretek mondani. Három elbeszélés van a *Fakusz három magányossága*

C.

könyvemben, mindegyiknek van eleje, közepe, vége, vannak szereplők, események, tér és idő, mindent tudó narrátor. Minden úgy van, ahogy leírtam, jótállok érte.

Nem fogom megújítani a magyar prózát

. Ha nagyképű akarok lenni, azt mondom általában, hogy én medvét először erdőben láttam, nem állatkertben és nem a tévében" – olvasható ars poeticájának is tekinthető vallomásaiban.

Egy dadogás története című regényét Libri irodalmi díjra jelölték. A kötetről így vall: „szülőföldet akartam írni magamnak, mintha csak úgy volna az, hogy írunk egyet, amikor arra van szükség, hogy legyen, vagy lett volna.

Senki sem találhat ki magának szülőföldet a semmiből, mindenki hozott anyagból dolgozik

". Ez a hozott anyag ebben a remek regényben az alkotó életrajza, amelybe beletartozik – édesapja és édesanyja élettörténete mellett – az előző nemzedékek históriája és Erdély történelme is.

Az irodalmi estet **a Mokka Kávéházban rendezik április 21-én, szombaton 20 órától**. A belépés ingyenes. A rendezvény támogatói a Szépírók Társasága, a Magvető Kiadó, a G. Kulturális Egyesület és a Mokka Kávéház.